

Čís. 945.

Ustanovení § 6 tr. ř. o nevčítání dnů poštovní dopravy do lhůty platí i tehdy, byla-li do rozsudku, ústně prohlášeného, opovězena zmatečná stížnost u soudu pobytu.

(Rozh. ze dne 3. října 1922, Kr I 907/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání stížnosti obžalovaného do usnesení krajského soudu v Čes. Budějovicích ze dne 2. června 1922, kterým byla jeho dne 28. dubna 1922 u okresního soudu v Č. Krumlově protokolárně ohlášená zmatečná stížnost do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Čes. Budějovicích ze dne 25. dubna 1922 zavržena, zrušil napadené usnesení a uložil nalézacímu soudu, by dále jednal dle § 285 tr. ř. a bodu 5. § 2 zák. ze dne 31. prosince 1877 čís. 3 ř. zák. z roku 1878.

Důvody:

Obžalovaný, byv odsouzen rozsudkem krajského soudu v Čes. Budějovicích ze dne 25. dubna 1922 pro zločin krádeže do těžkého a zostřeného žaláře na 6 měsíců, ohlásil dne 28. dubna 1922 u okresního soudu v Č. Krumlově protokolárně zmatečnou stížnost a odvolání, žádaje zároveň za doručení opisu rozsudku, a tento protokol došel ke krajskému soudu v Čes. Budějovicích dne 29. dubna 1922, tudíž teprve 4. dne po vyhlášení rozsudku, jež se stalo za přítomnosti obžalovaného. Toto ohlášení zmatečnou stížnosti bylo usnesením krajského soudu v Čes. Budějovicích ze dne 2. června 1922 v té úvaze dle § 1 čís. 1 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 zák. ř. z roku 1878 zavrženo, že ustanovení § 81 odstavec druhý tr. ř. na tento případ, ve kterém lhůta opovědní běží od ústního prohlášení rozsudku, se nevztahuje a tudíž ohlášení zmatečnou stížnosti, jež dle § 284 tr. ř. ve 3 dnech u sborového soudu první stolice státi se musí, jest opožděno. Stížnost obžalovaného do tohoto usnesení u okresního soudu v Č. Krumlově protokolárně podaná, jest opodstatněna. Je sice pravda, že dle § 284 tr. ř. má zmatečnou stížnost ohlášena býti v tom případě, že obžalovaný přítomen byl při vyhlášení rozsudku, do tří dnů po vyhlášení u sborového soudu první stolice. Taktéž správnými jsou vývody napadeného usnesení potud, že na tento případ nelze použiti ustanovení druhého odstavce § 81 tr. ř. Dle tohoto zákonného předpisu lze totiž u soudu pobytu zmatečnou stížnost s právním účinkem jen tehdy podati, když obžalovanému byl tímto soudem rozsudek doručen, čehož však zde, kde byl rozsudek vynesena v přítomnosti obžalovaného, není. Než dle ustanovení § 6 tr. ř. v doslovu zákona ze dne 20. července 1912, čís. 142 ř. zák. pokud se týče zákona ze dne 18. prosince 1919, čís. 1 sb. z. a n. z roku 1920 nepočítají se do lhůty dny, po které opravný prostředek dopravován byl poštou. Okresní soud v Č. Krumlově jednal při svém sepsání zmatečnou stížnosti obžalovaného jen v jeho zastoupení místo něho, a proto vztahuje se předpis zmíněného § 6 tr. ř. též na uvedenou protokolárně podanou zmatečnou stížnost obžalovaného, v jehož intencích jednal okresní soud v Č. Krumlově. Ježto pak dle § 6 tr. ř. mohl obžalovaný

podati 28. dubna 1922 zmateční stížnost v Č. Krumlově na poštu ještě včas, není zmateční stížnost ohlášená u okresního soudu v Č. Krumlově dne 28. dubna 1922, tedy třetí den po vyhlášení rozsudku a týž den na poštu odevzdaná, opožděna a sluší ji proto považovati za včas podanou.

Čís. 946.

Výstřední chování se pachatelovo nevylučuje ještě jeho přičetnost a neopravňuje porotní soud, by dal v tomto směru porotcům dodatkovou otázku.

(Rozh. ze dne 5. října 1922, Kr I 1362/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku porotního soudu v Jičíně ze dne 20. října 1921, pokud jím byla obžalovaná sprostěna dle § 337 tr. ř. z obžaloby pro zločin vraždy úkladné dle §§ 134, 135 čís. 1 tr. zák., zrušil dle § 348 tr. ř. výrok porotců k první hlavní otázce, k první otázce dodatkové, pokud se vztahuje na čin uvedený v první otázce hlavní, a k třetí otázce dodatkové, jakož i napadený rozsudek ve výroku, jímž byla obžalovaná dle § 337 tr. ř. sprostěna z obžaloby pro zločin vraždy úkladné ve smyslu §§ 134, 135 čís. 1 tr. zák., dále ve výroku o trestu a ve výrocích s ním souvisejících, a odkázal věc do nejbližšího porotního zasedání krajského jako porotního soudu v Jičíně, by v něm v rozsahu zrušení byla znova projednána a rozhodnuta.

Důvody:

Porotcové odpověděli na první hlavní otázku, která zněla: »Jest Anna P. vinna, že na podzim 1918 v N. proti své nevlastní dceři Marii P-ové v úmyslu, by ji usmrtila, davši jí požívatí jed (sublimát), takovým způsobem jednala, že z toho nastala smrt Marie P-ové?« jedenácti hlasy kladně, jedním hlasem záporně, na třetí otázku dodatkovou: »Spáchala Anna P-ová čin, v první hlavní otázce uvedený, při střídavém pominutí smyslů v čase, pokud pominutí trvalo?« šesti hlasy kladně, šesti hlasy záporně. V důsledku tohoto výroku porotců byla obžalovaná Anna P-ová dle § 337 tr. ř. sprostěna z obžaloby pro zločin vraždy úkladné ve smyslu §§ 134, 135 čís. 1 tr. zák. Zmateční stížnost státního zastupitelství uplatňuje důvod zmatečnosti čís. 6 § 344 tr. ř., spatřujíc v tom, že porotcům dána byla ona otázka dodatková, porušení předpisu § 319 tr. ř. Zmateční stížnosti nelze upříti oprávnění. V tomto případě jedná se o to, byl-li porotní soud oprávněn dáti dodatkovou otázku na střídavé pominutí smyslů. Dle § 319 tr. ř. dlužno tehdy, bylo-li tvrzeno, že tu byl stav nebo vzešly skutečnosti, které by vylučovaly trestnost, nebo jimiž by trestnost pominula, dáti otázku odpovídající tomuto tvrzení. Hlavním podkladem pro shora uvedenou dodatkovou otázku může býti dle stavu věci jen výpověď svědka Dra. K-a. Svědek tento udal totiž při svém výslechu, že obžalovaná na něho dělala vždy dojem duševně nenormální, hysterické ženy, a že se před ním a jinde chovala výstředně. Nenormálnost jest však toliko odchylkou od normálního člověka, není však právě tak jako hysteričnost sama o sobě ještě takovým porušením duševního stavu, jež by vylučovalo